

טסורת הש"ס

ונשא מן קבנה ווילן קבנה ממנה דילן רה. צדר מליח סטמפלין ליעזען. ומולן ניגלען דה ליטען: חלונו טומד זו.

תולין פרק עשרים שבע

:ב

דין משפט

לעזיו ריש"

רְפֻזִיָּאֵל, חַבָּכָה,
רְשִׁילּוֹנוֹן וְטַ
וֹדְשִׁילּוֹנוֹן, אֲכִילָה
טַ פֶּעַט.

רבי חננאל

בגננה
ווער
אַלְזָן
הַיּוֹם

לידיה מקניה שרי קניה מ-
ר' רבא ^ט זואם כל' קויא הוא ב-
חסדא ^ט חישתה דירקא
אכל בהמה שרי לטلطולו וαι
ב- ב' ב' ב' ב' ב' ב'

שלפו
וור אַמְּרָה
רְבָּה לִמְּדָה
יְהָוָה

באים של קרקע דבר
הבל אסוי. נמ"ג דמלין
לעדי שמעון (ומלך דג קא)
כניתם סוח להכין לתקוו
ומיחסין טפי סמל מפין:

תורה אור השלם א

וְכִי חָצֵר אֶל עַיר נֶפֶשׁ
בְּכֹבֶסׁ לְלַקְבָּסׁ עַלְיהָ
לְמִזְרָחָה לְאַמְתָּחָה אֲתָה
צָבָא לְנַדְרָת צָלָו בְּרַכָּה כִּי
מִמְּנָנוּ וְאֶכְלָל וְאֶתוֹת לֹא
כְּבָרָה בְּיוֹקָרָם עַז הַשְׂדָה
בְּאָמֵנָךְ בְּמִזְרָחָה
דָּבָרִים כִּי יְטַ

הנהוֹת הַבָּת

רב נשים נאן

ובן חורין נ"ז אשר אמר זב ואה
בשערה שיר לטוטל דכורי אסיך
כאליו עומד בברורה של אשה
כיב ר' דבון ור' לוי בן אריכא
רב חסדא בר ביבי רב דבון קנא
מייל ואמר רב חסדא בר ביבי רב
קאה מושם גדריר ואמר רב חסדא
ירוחוי אבל ר' לוי בענויות מושם
ויליא לשלול בשוא וכורוי ואמר
ה רפטה לא לבצע בצעע ואמר
ריפטה לא לבצע מ"ט דילא
יקרא לא הויא בענינה עד דשדי'
אמיר רב חסדא חייא מן דاضר
עבר מושם יבל תשחית ואמר רב
א ישתי חמרא עבר מושם כל
 dredגנופא ערף ואמר רב חסדא בר
דרחיצי ואמר רב חסדא בר ביבי
ה תלהה מיינ' בשראה וא"ר חסדא
צ באנו ונוהורה כל תלהן ימײַן
ערבעה מאי כיתווניא כתה נאה
פההה חדרה ומכליא מאניה וא"ד
ושפיזה להווריה ליה דלאו אורח
ניא אמר לו רב חסדא לבננה
נדמא באפי גברינו לא חילון
ולא השתו שברא בלבילא ולא
ארוי אבבא איניש לא תימרנן מנו
ה וכורא בחרא דיה מרגניאתא
דרמעצערן והדר אחוי להו: אין
האי תנא דתנייא ר"א בן יעקב
: מותני' גורפין מלפני הפטם
וסוא והכמים אוסרין נוטלן מלפני
: גמ' איביעא להו רבנן ארישא
ליגי ת"ש דתニア והכמים אומרים
אמר רב חסדא מחולקת באיבום
הכל מותר ואיבום של קרקע מי
אללא אי איתתרם הבי איתתרם א"ד
איבום של קרקע דברי הכל איסור:
נטלן מלפני בהמה שפה יפה
כך נוטלן מלפני בהמה שפה רע
ו"י: יאודי ואודרי מקמי חמרא לקמי
א שקלין והא דתני נוטל מלפני
נותנן לפני בהמה שפה רע בפירה
ראיית

רב קמינה העומד באמצע המטה
מלחה היא ואמר רב הסדרא בר' א
ב' ביש ואורכת מלילא ואמר
אריכא טונה כי טונה ואורכת נ
נא נפשא ליה ריפתא לא ליכול
לא בעינויו אכלי יוקא ולא בע
בעתרות דאמיניא הכה דעילוי
חסדא בר כי רב דלא נפשיא (ט)
חסדא בר כי רב דלא נפשיא ל
בין יפה ואמר רב הסדרא אנה כ
ככלוי מנה ואשכחן [ביה כל צרכך]
למכל נהמה דשער ואכל דחשי
האי מאן דאפשר למשיח שיב
יות ולא מלחתה היא יבל השוחות
בר דלית ליה משחא נמוש במא
יזוכן נמצא ליזוכןonganך דעתך ב
כבי רב דובין ביחסוניא ליזוכן מרדון
שיא ליה תירס יודה שרא ואננא
חסדא בר כי רב לא ליתוב אצט
א בר כי רב לא לשדר מאניה ל
אדילמא חי ביה מיר' ואתי למ
צונעתן באפוי גבריכו לא תיכל
בליליא לא תיכלון חמרי בליליא
נון הוכא דמפני גבריכו וכי קא
מי נקית "מרגניתא בחדא זי'
להו וכורא לא אהיו להו עד
את הכרשיןן": מהני דלא כי
אין משיחון בכברה כל עיק
לקין לצדדין מפני הרע דברי רב
זה וז ונונני לפני בהמה זו בשבר
או אסיפה פליינ או אתרוייה
וד זה ואחד זה לא יסלקנו לצדדים
קרען אבל באיבום של כל דבר
למן דשרי הא קא משוי גומורה
א מחלוקת באיבום של כלי אבל
לן מלפני בהמה: תנא חדא
זין לפני בהמה שפה רע ותניא א
זין לפני בהמה שפה יפה אמר
שקלין מוקמי תורא לключи חמור
ה שפה יפה בחמור דלית ליה רוי

卷之三